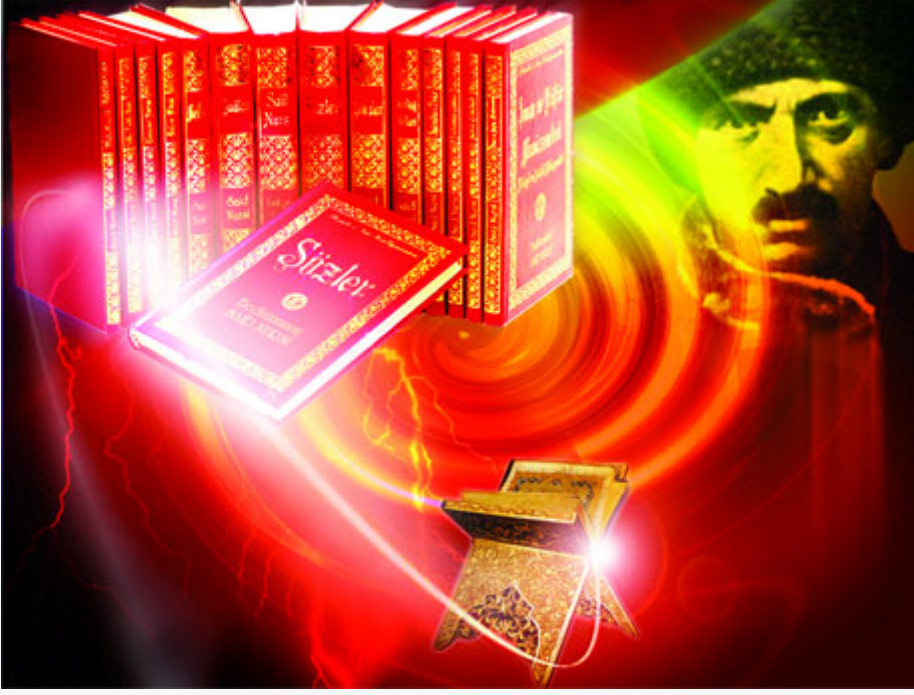

Dehşetli mukabele ihtimaline karşı

Bilhassa son zamanlarda Bediüzzaman Said Nursi`ye, onun fikirlerine, eserlerine ve hatta talebelerine karşı gittikçe yoğunlaşan birtakım itirazlar, iftiralar ve saldırılar var. Bunların tamamı yeni değil; ama, bu çeşit çeşit saldırganlıkların gerek sıklaşması ve gerekse şiddetinin ziyadeleşmesi, hayli dikkat çekici bir görünüm arz ediyor.

Dikkate değer bir başka nokta ise, en şiddetli saldırıların `din perdesi altında` yapılması ve dindar bilinen şahıs ve çevrelerden geliyor olması. Sayıları da bir değil, üç değil, beş değil... Sanki, gizli bir mihrak, özellikle `şahıs merkezli` dindar grup ve cemaatleri eş-zamanlı olarak tahrik etmeyi başarmış gibi, onları Nur Üstad`ın, onun Nur davasının ve Nur kardeşlerinin aleyhinde sinsice istimal ediyor.

Gazete ve dergi sayfalarından, radyo ve televizyon kanallarından saldırıyorlar; bu da yeterli görünmeyip, bu kez sokak sokak dağıtılan binlerce ilan, broşür ve CD`lerle, en çirkin, en insafsız bir propaganda yöntemiyle taarruza devam ediyorlar. Propagandalı saldırıda, ağza alınmayacak tabirler kullanılıyor, en iğrenç iftiralar atılıyor ve duyanın sinir zembereğini zorlayacak derece küfür, hakaretli ifadeler sarf ediliyor.

Öyle ki, bu yoğun saldırılar, Üstad Bediüzzaman`ın tabiri ve haber vermesiyle `dehşetli mukabele` raddesine varmış bulunuyor.

Peki, bu dehşetli saldırılara karşı ne yapılıyor ve neler yapmalı? Nur talebeleri için, bunun da ölçü ve prensiplerini yine Üstadları olan Bediüzzaman Hazretleri tarafından ortaya konuyor.

Dindarlar cephesinden gelecek saldırı ve mukabeleye karşı `aynen mukabele` edilmemesi gerektiğini tavsiye eden Üstad Bediüzzaman, `ehemmiyetli bir mektub`unda evvela şu dört nazik noktaya dikkat çekiyor:

- 1) Al-i İmran Suresindeki `Öfkesini yenmek ve insanların kusurunu affetmek`ten söz eden 134. ayetteki alicenab düstura ittiba gereği.
- 2) Avam-ı mü`mininin şeyhlerine, müşşidlerine karşı hüsn-ü zanlarını kırmamak ve imanlarını sarsılmadan muhafaza etmek vazifesi.
- 3) Risale-i Nur`un erkanlarını, haksız itirazlara karşı haklı, fakat zararlı hiddetlerinden kurtarmanın lüzumu.
- 4) Dinsizlerin, iki ehl-i hak taifesi arasındaki husumetten istifade ederek, birinin silahıyla, itirazıyla ötekini cerh edip ve

ötekinin delilleriyle berikini çürütüp ikisini de yere vurmasından, çürütmesinden kaçınma gereği. Mektup, bu dört önemli gerekçenin ardından, meseleyi etraf-ı erbaasıyla aydınlatan projektör misali şu sözlerle devam ediyor:

`Risale-i Nur şakirtleri, bu mezkur dört esasa binaen, muarızlara hiddet ve tehevvrle ve mukabele-i bilmisille karşılamamalı. Yalnız kendilerini müdafaa için musalahakarane, medar-ı itiraz noktaları izah etmek ve cevap vermek gerektir. Çünkü bu zamanda enaniyet çok ileri gitmiş. Herkes, kameti miktarında bir buz parçası olan enaniyetini eritmeyip bozmuyor, kendini mazur biliyor; ondan niza çıkıyor. Ehl-i hak zarar eder; ehl-i dalalet istifade ediyor.`

Aynı mektupta, o tarihlerde (1940`lı yıllar) yine dindar cephede yaşanan dehşetli bir tenkit ve mukabele hadisesi hatırlatılarak, gelecekte de benzerlerinin meydana gelebileceğine işaret ediliyor ve böylesi durumlarda Nur talebelerinin nasıl bir tutum ve davranış içinde olması gerektiğine şu sözlerle açıklık getiriliyor:

`İstanbul`da malum itiraz hadisesi ima ediyor ki, ileride, meşrebini çok beğenen bazı zatlar ve hodgam bazı sofi-meşrepler ve nefis-i emmaresini tam öldürmeyen ve hubb-u cah vartasından kurtulmayan bazı ehl-i irşad ve ehl-i hak, Risale-i Nur`a ve şakirtlerine karşı kendi meşrep ve mesleklerinin revacını ve etbalarının hüsn-ü teveccühlerini muhafaza niyetiyle itiraz edecekler; belki dehşetli mukabele etmek ihtimali var. Böyle hadiselerin vukuunda, bizlere, itidal-i dem ve sarsılmamak ve adavete girmemek ve o muarız taifenin de rüesalarını çürütmek gerektir.` (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 172.)

* * *

Burada verilen ölçülere ve yapılan tavsiyelere Nur şakirtlerinin uyma zorunluluğu var. Aksi halde, haklı olsa bile, haksız ve davasına zarar verecek bir duruma düşer.

İşte, şurada burada bize şiddetle çatan, sataşan, bulaşan, saldıran, iftira atan, yahut ağır tabirlerle tahkir ve tezifte bulunan dindar kesimden insanlara neden `aynen mukabele` etmediğimizi soran değerli okuyucularımız, yukarıda iktibas ettiğimiz şu Nur`lu prensipleri bir kez daha okuyup derinlemesine mütalaa edebilirlerse, sanırım bizi daha iyi anlayacak ve hak vereceklerdir.

Hasılı, yapılacak şey özetle şudur: Nur talebeleri, dindarlardan gelecek itiraz, taarruz veya mukabeleler karşısında, yine de itidal-i dem, sarsılmamak, adavete girmemek ve muarızların liderlerini de çürütmek şartıyla, kendilerini müdafaa için musalahakarane, medar-ı itiraz noktaları izah etmeleri ve cevap vermeleri gerekiyor.

13.06.2005